WIADOMOŚCI REKTORSKIE

DO UŻYTKU WEWNĘTRZNEGO

luty 1990 (9)

1. SPRAWY OSOBOWE

1) Prezydent PRL nadał z dniem 11 grudnia 1989 r. tytuł naukowy profesora zwyczajnego nauk technicznych prof. nadzw. Zdzisławowi Hippe (W.Chem.).

2) Na podstawie zgody Ministra Edukacji Narodowej rektor PRz zatrudnił:

dr. inż. Jana Buciora (WBMiL)

i dr. inż. Jacka Strożeckiego (WBiIŚ)

na stanowiskach docentów kontraktowych na okres 3 lat (grudzień 1989 - listopad 1992).

3) Stopnie naukowe doktora uzyskali:

- Julian Kozioł (W.Chem.)

na Wydziale Chemicznym Politechniki Łódzkiej,

- Andrzej Kolek (WE)

na Wydziale Elektroniki Politechniki Warszawskiej.

2. NAGRODA

Zespół nauczycieli akademickich Katedry Obróbki Skrawaniem i Obrabiarek w składzie:

- doc. dr inż. Adam Batsch - kierownik zespołu
- prof. dr inż. Kazimierz Oczoś
- dr inż. Tadeusz Bilo
- dr inż. Władysław Brzozowski
- dr inż. Tadeusz Dzioch

otrzymał przyznaną w dniu 15 listopada 1989 r. nagrodę zespołową Przewodniczącego Komitetu do spraw Nauki i Postępu Technicznego przy Radzie Ministrów za opracowanie i wdrożenie technologii wykonywania powierzchni kulistych oraz urządzeń obróbkowych i pomiarowych do jej realizacji.

Wdrożenie nastąpiło w Fabryce Maszyn Budowlanych "BUMAR-HYDROMA" w Szczecinie.

Nagrodę wręczył Wicepremier prof. Jan Janowski w dniu 18 grudnia 1989 r. w Pałacu Rady Ministrów przy Krakowskim Przedmieściu w Warszawie, w "sali okrągłego stołu".

3. RZESZOWSKI NUMER "INŻYNIERII I BUDOWNICTWA"

Ukazał się drukiem nr 5/6/89 "Inżynierii i Budownictwa" - podstawowego polskiego czasopisma technicznego NOT w zakresie teorii, projektowania i realizacji budownictwa i inżynierii lądowej, opracowany przez Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Rzeszowskiej. Na jego treść składa się 10 artykułów pracowników Wydziału oraz artykuł z rzeszowskiego środowiska budowlanego przedstawiający problemy eksportowe chłodni budowanych na terenie Ukrainy.

Ogólną charakterystykę Uczelni, jej dotychczasowy rozwój i perspektywy przedstawia artykuł wstępny Rektora, prof. S. Kusia.

Gratulujemy Wydziałowi Budownictwa inicjatywy i osiągnięcia, gdyż służy ono dobrze ugruntowaniu naszej pozycji wśród innych uczelni krajowych i integruje rzeszowskie środowisko budowlane.

Wydawnictwo zdobi piękna szata graficzna z kolorowymi zdjęciami Uczelni i rzeszowskich realizacji budowlanych jako reklama Rzeszowskiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Przemysłowego.

4. WSPÓŁPRACA POLITECHNIKI RZESZOWSKIEJ Z POLITECHNIKĄ LWOWSKĄ

Politechnika Rzeszowska jest jedyną polską uczelnią techniczną, która posiada umowę o współpracy z Lwowskim Instytutem Politechnicznym im. Leninowskiego Komsomołu we Lwowie. Współpraca ta datuje się od 1975 r. i w ciągu 14 lat swego istnienia przeżywała wiele przemian, tak jak i oba sąsiedzkie narody Polski i Ukrainy.

W pierwszym okresie była ściśle sformalizowana, planowano 56 "osobodni" corocznej wymiany pracowników naukowych i jednej praktyki wakacyjnej dla studentów.

Tematy:

1) Wymiana masy w układzie ciało stałe - ciecz;
2) Badania wewnętrznych uchybów przetworników pierwotnych i opracowanie naukowych podstaw ich projektowania;
3) Polityczne wychowanie młodzieży studenckiej w uczelni technicznej.

Wynikiem współpracy w temacie nr 1 jest opracowywanie monografii autorstwa prof. dr. n.t. G.A. Aksielranda, prof. dr. n.t. J.M. Gumnickiego, dr. R. Petrusa i dr. W. Piątkowskiego.

Temat drugi ograniczył się do wzajemnej wymiany publikacji i informacji o rozwiązaniach układów dotyczących minimalizacji uchybów przetworników.

Badania w zakresie politycznego wychowania młodzieży studenckiej w uczelniach technicznych, sprowadzone do seminaryjnej wymiany poglądów, stają się na obecnym etapie przekształceń ustrojowych nieużyteczne i nie powinny być kontynuowane.

Rozluźnienie form współpracy nastąpiło w 1988 roku, kiedy zaproponowaliśmy nieplanowanie tematów do współpracy, a zorganizowanie w Rzeszowie i we Lwowie seminariów zapoznawczych, na których przedstawiciele wszystkich wydziałów mogliby

przedstawić zakresy swoich zainteresowań i w drodze naturalnej zbieżności wspólnych problemów organizować bliższe kontakty naukowe i towarzyskie. Ta forma okazała się bardziej swobodna i owocowała zarówno rozwojem nowych grup współdziałania, jak i uwiądem tych, które były sztucznie podtrzymywane.

Przyjazd 40 osób ze Lwowa w maju 1988 r. i rewanżowy wyjazd pracowników Uczelni z Rzeszowa w czerwcu, seminaria i obejrzenie laboratoriów obu uczelni, pozwoliły na uruchomienie wzajemnych dalszych kontaktów.

Profesor Fiodor Klimienko zorganizował 18 i 19 maja 1989 r. wielką sesję naukową we Lwowie, poświęconą upamiętnieniu 100-lecia urodzin profesora Adama Kuryłły, Polaka, który pozostał na lwowskiej uczelni i wykształcił 48 profesorów: 20 Polaków i 28 Ukraińców. W imieniu zaproszonych dziesięciu polskich profesorów przemówienie w pięknej matejkowskiej Sali Senatu wygłosił prof. S. Kuś, podkreślając wspólnotę kulturową - kluczową dla obu sąsiedzkich narodów. 3 referaty wygłosili rzeszowscy pracownicy nauki.

W rewanżu, 21 - 24 czerwca Wydział Budownictwa zorganizował w Czudcu seminarium rzeszowsko - lwowskie, na którym wygłoszono 6 referatów polskich i 6 ukraińskich. Seminarium zaowocowało też wizytami na Wydziałach Inżynierii Lądowej Politechniki Warszawskiej i Krakowskiej oraz w redakcji "Inżynierii i Budownictwa". Efektem jest przygotowanie do druku specjalnego lwowskiego numeru "Inżynierii", złożonego z 11 artykułów lwowskich, przetłumaczonych w Rzeszowie, oraz artykułu prof. Sicińskiego z Wrocławia o 150-letniej historii Politechniki Lwowskiej do 1945 roku i prof. Klimienki o jej dalszej historii do chwili obecnej.

Prof. Kuś w słowie wstępnym pisze, że "są miejsca na Ziemi, są pasy styku różnych kultur i różnych narodów, których przenikanie wzajemne tworzy szczególny klimat, korzystny dla ukształtowania nowych, doskonalszych wartości kulturowych i cywilizacyjnych. Tę szczególną właściwość ma właśnie Lwów i jego okolice, gdzie tradycje polskie, ukraińskie, białoruskie, ormiańskie i żydowskie stworzyły splot, którego jednostronna interpretacja brzmi zawsze fałszywie i trąci szowinizmem ... Jedyną racjonalną drogą jest uznanie ludzkiej tożsamości, prawa do jego lokalnej ojczyzny i swoboda pielęgnowania tej kultury, którą uważa za słuszną, niezależnie od terytorialnych granic państwowych."

Politechnika Lwowska jest obecnie 10-krotnie większa od Rzeszowskiej.

Wydaje się, że rola pomostu pomiędzy polskimi uczelniami a Lwowem, jaką pełnimy, jest właściwą i perspektywiczną drogą dalszego współdziałania.

5. FUNDACJA ROZWOJU ZIEMI RZESZOWSKIEJ

Z inicjatywy Wojewody Rzeszowskiego, inż. Henryka Ficka, powołana została "Fundacja Rozwoju Ziemi Rzeszowskiej" jako instytucja mająca służyć rozwojowi gospodarczemu południowo-wschodniego regionu Polski oraz ochronie środowiska naturalnego, będącego jego największą wartością.

Miło nam poinformować, że Prezydentem fundacji został Senator - Bolesław Fleszar.

Ustanowiona aktem notarialnym z dnia 10 listopada 1989 r. fundacja stworzy warunki dla przyciągnięcia na Rzeszowszczyznę z zagranicy pozarządowych środków finansowych i materiałowych oraz myśli naukowo-technicznej, a także przyczyni się do zacieśnienia związków z Polonią.

Wśród "fundatorów - założycieli", którymi są: Wojewoda Rzeszowski, Spółdzielczy Zakład Ubezpieczeń "Westa", Przedsiębiorstwo Przemysłowo-Handlowe "Kwant", znalazła się i nasza Uczelnia, deklarując swój udział w następującej formie:

1) prowadzenia prac naukowo-badawczych, wdrożeniowych i konsultacyjnych, związanych z rozwojem infrastruktury przestrzennej regionu, a zwłaszcza w zakresie sieci komunikacyjnej, wodno-kanalizacyjnej, struktury urbanistycznej i problematyki ekologicznej;
2) prowadzenia prac naukowo-badawczych w zakresie oczyszczania wód na rzekach i zbiornikach wodnych regionu;
3) zaprojektowania mostu na rzece Wisłok oraz prowadzenia innych projektów o szczególnym ładunku postępu technicznego;
4) przekształcenia dotychczasowego Ośrodka Szkolenia Pilotów w Szkołę Pilotów Lotnictwa Cywilnego, celem rozwinięcia szkolenia lotniczego na szeroką skalę dla potrzeb PLL "LOT", innych potrzeb krajowych oraz szkolenia obcokrajowców;
5) włączenia potencjału naukowo-badawczego PRz do realizacji przedsięwzięć podejmowanych przez fundację.

Wśród zamierzeń fundacji w ogóle, godnymi odnotowania są:

- zagospodarowanie Rzeszowszczyzny poprzez rozwinięcie lecznictwa sanatoryjnego i balneologicznego z uwzględnieniem rekreacji, turystyki i rehabilitacji w Nieborowie;
- wykupienie gruntów w Niechobrzu celem eksploatacji zalegającego tam wapienia, z przeznaczeniem przerobionego wapna dla potrzeb rolnictwa i rekultywacja tych gruntów.

Aktualnie trwają pertraktacje związane z wykupem ziemi.

Czynnikiem wstrzymującym działania fundacji jest dość

długi okres wyczekiwania na rejestrację i uzyskanie osobowości prawnej, po uprzedniej akceptacji statutu przez odpowiednie resorty. Jednakże czas wyczekiwania na rejestrację nie jest czasem straconym. Nawiązano kontakt z prezesem Norweskiej Fundacji Pomocy Polsce - ks. Józefem Kozłowskim, przewiduje się kontakty ze Szwecją i RFN, trwają prace związane z przedsięwzięciami zarówno organizacyjnymi, jak i gospodarczymi, oraz przyśpieszeniem samej rejestracji.

Głównymi elementami fundacji są: ochrona środowiska i aktywizacja gospodarcza całego regionu. Inicjatorzy spodziewają się poparcia krajów europejskich i "Eko-Banku" z nadzieją, że pojawi się możliwość uchronienia przed degradacją tego ciągle jeszcze zdrowego kawałka Polski, jakim jest Rzeszowszczyzna.

6. EGZAMIN WSTĘPNY - EKSPERYMENT

W wyniku nawiązanej współpracy z kuratoriami i dyrekcjami wybranych szkół średnich, rekrutacja na studia w PRz w r.ak. 1990/91 będzie przeprowadzona na zasadach eksperymentu. Celem eksperymentu jest pozyskanie najzdolniejszej młodzieży dla PRz oraz ściślejsza integracja całego szkolnictwa.

Eksperyment obejmie wszystkie kierunki studiów prowadzone w PRz i będzie polegał na:

- rezygnacji z ocen za egzamin wstępny z przedmiotów kierunkowych i zastąpieniu ich systemem punktowo-konkursowym;
- połączeniu egzaminu wstępnego z egzaminem dojrzałości w wybranych liceach ogólnokształcących.

Egzamin wspólny będzie przeprowadzony w I i III Liceum Ogólnokształcącym w Rzeszowie oraz w Liceach Ogólnokształcących w Jaśle i Leżajsku.

Egzamin dojrzałości obejmuje w pierwszej części dwa przedmioty zdawane w formie pisemnej, w tym język polski i przedmiot wybrany, oraz w drugiej części dwa przedmioty zdawane w formie ustnej, w tym język obcy i przedmiot wybrany.

Egzamin wstępny na wyższe studia techniczne obejmuje przedmioty:

matematyka - egzamin pisemny i testowy,
fizyka - egzamin pisemny i testowy
oraz język obcy - egzamin pisemny,

przy czym kandydaci na kierunek technologia chemiczna mogą zdawać chemię zamiast fizyki.

Kandydaci na studia zdają:

1) w ramach pierwszej części egzaminu dojrzałości - egzamin pisemny z języka polskiego, przy czym, z uwagi na możliwość wyboru drugiego przedmiotu pisemnej części egzaminu dojrzałości, kandydaci mają obowiązek wybrać matematykę jako ten przedmiot;
2) w ramach drugiej części egzaminu dojrzałości - egzamin z matematyki w formie pisemno-testowej oraz egzamin pisemny z języka obcego;
3) po zakończeniu drugiej części egzaminu dojrzałości - - dwuczęściowy egzamin z fizyki lub chemii.

Zespół redakcyjny